

Àudio del prelat: Pregar pels vius i pels morts

Últim àudio de Mons. Xavier Echevarría sobre les obres de misericòrdia. "Aquesta necessitat de sostenir-nos mútuament amb la pregària, explica el Prelat de l'Opus Dei (...) té tot el sabor de l'Església primitiva". I recorda que el Papa ens ha demanat pregar especialment pels cristians perseguits, els immigrants, els qui no tenen feina i les persones grans que viuen soles.

02/11/2016

"Sense mi no podeu fer res" (Jn 15,5). Aquestes paraules que Jesús adreça als deixebles -a tu, a mi-, ens revelen que, sense el nostre Pare Déu, sense la seva ajuda, els nostres esforços per viure la misericòrdia resultaran vans; a la vegada, ens confia que, pel seu interès pels homes i per les dones, desitja acompanyar-nos sempre, si obrem rectament. Per això, arribats al final d'aquest any jubilar, ens posem novament a les seves mans i li tornem a confiar els propòsits que convertiran la nostra vida ordinària en un temps de misericòrdia.

L'última obra que se'ns proposa és: Preguar pels vius i pels difunts. Amb la pregària pel proïsme, en primer lloc reconeixem amb humilitat que tot el bé procedeix únicament de

Déu, i, per això, anem a Ell; a més, obtenim per a les ànimes la protecció divina; i, finalment, reforcem els llaços sobrenaturals que ens uneixen als altres, també amb aquells que gaudeixen ja de la presència de Déu.

Aquesta necessitat de sostenir-nos mútuament amb la pregària -tant pels vius com pels que ja han deixat aquest món, però continuen formant part de la família cristiana- té tot el sabor de l'Església primitiva.

"Pregueu els uns pels altres, perquè sigueu guarits: l'oració insistent del just pot molt", diu l'apòstol Jaume.

"Donem gràcies a Déu per tots vosaltres i us tenim presents en les nostres pregàries", postil·la Pau als cristians de Tessalònica. *"Si algú veu que el seu germà comet un pecat que no porta a la mort, que pregui, i Déu li donarà vida"*, adverteix sant Joan.

Després de sentir això, preguntem-nos, amics i amigues, si sostenim així els nostres col·legues de feina, la

família, els veïns del barri, les persones de la parròquia a la qual pertanyem. Si algú travessa una dificultat, el sostenim amb les nostres oracions, encara que l'interessat no arribi a saber-ho?

Ajudar-se amb l'oració suposa una obra de misericòrdia que, per voler de Déu, amara la història de l'Església, des dels orígens fins als nostres dies. Actualment, el Papa ens demana que preguem amb intensitat pels cristians perseguits, aquests germans nostres decidits a perdre-ho tot per tal de conservar la fe. De la mateixa manera, ens ha convidat a pregar pels immigrants que arriquen les vides buscant un futur en altres països, o pels qui no tenen feina, també per la gent gran que viu sola, i per moltes altres persones necessitades de l'escalf de la comunió els sants.

La pregària pel proïsme ens impulsarà a evitar l'individualisme egoïsta que mena tants a tancar-se en una vida còmoda i aparentment segura, atenta exclusivament a les necessitats personals, però insensible al dolor dels altres. Sant Josepmaria assenyalava que "***cal reconèixer Crist, que ve al nostre encontre a través dels nostres germans els homes. Cap vida humana no és una vida aïllada, sinó que s'entrellaça amb altres vides. Cap persona no és un vers solt, sinó que tots formem part d'un mateix poema diví***", així parlava sant Josepmaria. Per tant, en una societat en la qual semblen desfer-se poc a poc els llaços que la mantenen cohesionada -i no és pessimista aquesta afirmació-, l'oració quotidiana serà un motiu poderós d'unitat i enfortiment.

Els drames humans que he esmentat s'uneixen a les dificultats o a les

oportunitats amb què cada criatura ensopega en la seva existència personal o en la seva existència familiar. Per això, que evangèlic resulta carregar amb generositat sobre la nostra ànima els bons afanys i els pesars dels altres! I ja que ens proposem ser cristianament solidaris, convencem-nos que quan un batejat resa, està ja actuant. Quan supliquem la intercessió de Déu, Ell ens sent i intervé. No roman indiferent. Creiem seriosament que podem canviar la història del proïsme, d'una família o d'una comunitat amb la força de la nostra pregària. De vegades, potser no veurem els resultats, o el desenvolupament d'una història no serà el que nosaltres havíem imaginat, ja que som ben conscients que el Senyor marca altres camins, sempre misericordiosos, sempre sorprenents. Però, somiem!; preguem per aquells que no ens ofereixen més esperança; demanem el que estigui

fora del nostre abast; no posem límit a la misericòrdia de Déu.

En la reflexió sobre l'obra de misericòrdia d'enterrar els morts, considerem amb seguretat que la misericòrdia és capaç de travessar la barrera de la mort, i beneficiar fins i tot als qui esperen el premi etern.

Les oracions pels difunts posseeixen aquesta capacitat de traslladar el nostre amor als qui han lliurat

l'ànima a Déu. Sant Josepmaria ens feia notar com la mort del fill de la vídua de Naïm va commoure

profundament Jesucrist, que va reaccionar retornant-lo a la vida. Ho explicava amb aquestes paraules:

"Sant Lluc diu: misericòrdia motus super eam, [Jesucrist] es va moure per compassió, per misericòrdia vers aquella dona". Aprenem

d'aquesta escena: per ventura ¿no pot la nostra pregària commoure de nou el Senyor perquè, per la seva

misericòrdia, atorgui la veritable Vida aquells que ens han precedit?

L'any jubilar que ara conclou no ha de constituir únicament un esdeveniment més del calendari, sinó que ha de impulsar-nos cap al futur i renovar en nosaltres desitjos fermes de santedat. Em demano i et demano, amb confiança, amb amistat: Aquest temps ha marcat una empremta en la teva ànima? Has descobert Déu com a Pare Misericordiós? Coneixes ara amb més profunditat les entranyes del Senyor, el seu interès per cadascun, per cadascuna?

Recordem que, com ha dit el Sant Pare, "**no és suficient haver experimentat la misericòrdia de Déu en la nostra vida**", sinó que amb els altres "**hem de ser el seu signe i instrument a través de petits gestos concrets**". Per això, les catorze obres sobre les que hem

meditat junts durant aquests mesos ens conviden permanentment a plantar la llavor de la "primera evangelització" en tants cors que desconeixen encara Jesucrist o que s'han allunyat d'Ell. A l'escalf d'aquest afecte nostre i amb ajuda de la gràcia, moltes ànimes, potser endurides per la indiferència, s'obriran de nou a l'amor de Déu, i despertarà en ells la fam per conèixer el Pare bo que n'espera el retorn.

Posem en mans de la Mare de Déu els nostres propòsits i intencions. A Ella, li supliquem: Déu vos salve, Reina i Mare de misericòrdia, vida, dolcesa i esperança nostra (...); eixos ulls vostres, tan misericordiosos, gireu-los envers nosaltres; i després d'aquest exili, mostreu-nos Jesús, fruit beneït del vostre sant ventre. Oh clementíssima, Oh pietosa, Oh dolça sempre Verge Maria!

► Tots els àudios sobre les obres de misericòrdia

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/audio-del-
prelat-pregar-pels-vius-i-pels-morts/](https://opusdei.org/ca-es/article/audio-del-prelat-pregar-pels-vius-i-pels-morts/)
(27/03/2026)